

като помислиме смърта си! Но то никакъ не
бы ни было мъчно и тѣжко, ако ще сѣ приготвѣме
за тамъ, както тебе.

Защо сега, като си помислиме за умирачка,
става ни только мъчно и тѣжко? Отъ това,
защото твърдѣ на рѣдко сѣ сѣщаме да помы-
слиме за смърта си, а още повече, отъ това,
защото ни е жално да сѣ раздѣлиме съ вре-
меннытѣ добрини на тѣкашній лъжовенъ свѣтъ,
макаръ и да казватъ нѣкои-си че тѣкашній
свѣтъ не е друго нищо, освенъ една долина
на плачь, а по нѣкогда все бива и тѣка весе-
лѣчко, а особено весело е за оногова, у кого-
то има доволно парички, кого-то честатъ всич-
ки, и у кого е изобиліе во всичко. Хе та що!
Ако ни маматъ добрини-тѣ на томъ свѣтъ и
ни пречатъ отъ да си умремъ спокойно, то
значи, по скоро и по рано требѣва да сѣ откъ-
снемъ отъ тѣхъ, и да не бждемъ много при-
вързаны къмъ нихъ. И каква полза ще е да
сѣ привързаны къмъ таквыя добрини съ кон-
ти щеме не щеме, а не непременно тебе да сѣ
разставиме? Каква полза, казвамъ, да сѣ пре-
давашъ на тыя или оныя веселбы, които рано
или късно, а тебе да сѣ свършатъ съ плачь и
сълзи? Знайно е колко по далечъ, только по зѣлъ
Погледнете колко лошо е за оныя стары людѣ